

ΑΡΑΒΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ**ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΣΟΥΛΤΑΝΑΣ**

Μιὰ φορά κι' ἔναν καιρὸν ἦταν ἕνας Σουλτάνος καὶ μιὰ Σουλτάνα. Τὰ βασικεῖα τούς ἦσαν κουτά καὶ τόσο μίσος εἰχαν μεταξὺ τους, ώστε ἐπολεμοῦσαν διαρκῶς ὅ ἔνας τὸν ἄλλο. Τέλος μάτι φοροῖ οἱ Γκιασόγρδες πήγαν νά τοὺς χτυπήσουν καὶ είχαν πλησιάσει στὴν Ιερουσαλήμ. Τότε οἱ δύο ἔχθροι, ὁ Σουλτάνος καὶ ἡ Σουλτάνα, ἔγιναν ἐξ ἀνάγκης φίλοι διὰ νά κτυπήσουν τοὺς ἀπίστους καὶ τοὺς ἔχθρους τοῦ Μωάμεθ.

Συνέρχεται σὲ μιὰ μάχη, ὁ Σουλτάνος νά ιδῇ τὴν Σουλτάνα, τὴν δύοπαί ἀλλού πέραν εἰχεν δέν ποτε κατὰ πρόσωπον. Τὴν ἔσωσε μάλιστα ἀπὸ βέβαιον ὑάντα τὴν στιγμὴν ποῦ ἔνας Χριστιανὸς ἦταν ἐτοιμός νά τὴν σκότωσε. Τότε ἔλαβε τὸν καιρὸν νά θυμάση τὴν ὄμορφιά της Τί λέγαλα ποῦ ἦταν! Είχε τὰ μαλλιά καταμαρφα καὶ τόσο μαργαρά, ποῦ ἔπειλε μπροστοῦσαν νά σκεπάσουν ὅλο τὸ σώμα της. Τὰ μάτια της ἔλαμπαν ἀπὸ ὄμορφιά παράξενη. «Ἐνα φᾶς μυστικό ἔβαινε ποῦ μέσα του.. Κανεὶς δὲν μποροῦσε ν' τ' ἀντιρρύψῃ χωρὶς νά νοιώσῃ ἔνα τρόμο περιέργο..»

«Ἔτοι ὁ Σουλτάνος, δύο τὴν ἐμμούσει πρὸν, τόσο τὴν ἀγάπησε τῷρα. Γε' αὐτῆν θὰ ἔδινε διὰ τὰ οὐρὶ τοῦ Παραδείσου.

«Ἀλλὰ ἡ Σουλτάνα δὲν ἔμελε οὐτε νά τὸν ἀντιρρύψει.

«Οὐος ὁ Σουλτάνος παρακαλοῦσε, ἔπειτε στὰ πόδια της, τέσσο αὐτῆι ἔμενε σκληρὴ καὶ τὸν ἀπέκρουσε μὲν περιφρόνωι.

Στὸ τέλος, γά νά τὸν τυραννήση μάρκα περισσότερο, τοῦ εἶπε νά τῆς φέρῃ δυὸς ἀστρα πάπο τὸν οὐρανὸν καὶ τὸ θά τὸν ἀγάπησην.

Τοῦ ὁ Σουλτάνος, λαζαρικένος ἀπὸ τὸ διγριό ἐρωτικὸν τὸν πάθος τραβάει τὸ μαχαίρι του καὶ τῆς βγάζει τὰ δυὸ μάτια! Καὶ ἐνῷ αὐτῇ ἔξεψυχούσε ἀπὸ ταῖς φοβεραῖς πληγαῖς, αὐτὸς διδοντάς της τὰ μάτια τῆς στὰ χέρια, τῆς εἶπε μὲ θιλιμένη φωνὴ :

— Πάρε τὰ δυὸ ἀστρα του σάχειρα καὶ φωνάζει : — «Πάρε λοιπὸν τὰ δυὸ ἀστρα που μοῦ ξήτησες σκληρὴ καὶ ἀκαρδη!..»

Λένε διτὶ μέσα στὴν ἐρημιά, διτὶ τὸ φεγγάρι λάμπη στὴν ἀκμό, που φαίνεται ἀπὸ μαργαρά σὰν πέλαγος, βλέπουν οἱ διαβάτες δυὸ φαντάσματα νὰ σκηνώνωνται μέσω ἀπ' τὸ χάρο τῆς ἐρήμου. Τοῦ ἔνα τυφωὶ φεύγει κλαίοντας ἀπὸ πόνο καὶ τὸ ἄλλο πάει ἔσπιστα τὸν μὲ δυὸ ἀστρα στὰ χέρια καὶ φωνάζει : — «Πάρε λοιπὸν τὰ δυὸ ἀστρα που μοῦ ξήτησες σκληρὴ καὶ ἀκαρδη!» (Μεταφρασία)

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ**ΤΟ ΑΛΑΤΙ**

Τὸ μαγειρικὸν ἀλάτι ἔχει θαυμασίας ίδιότητας. «Οταν τὸ μεταχειρίζεσθε ὡς ὁδοντοκομητικὴν κόνιν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρόν, λευκαίνει καὶ στερεοποιεῖ τοὺς ὁδότας καὶ χρωματίζει τὰ οὐλὰ ροδόχροα. Εἰς τὰ τοντούτα λαυτρὰ λαμπάνεται ὡς ἔξης : «Αμά ὡς ἐγένθητε τὴν πρωσίν, πλούθητε δι' ἀρεστὸν θερμόν ὑδατος καὶ σάπωνας. «Ακολούθως λάβετε μίαν φούρνων ἀλατος λεπτον, μὲ τὸ ὄποιον τριβεσθε δυνατὰ ἀφοῦ σφρυγίσετε τὰ νερά. Κατόπιν καθαρίζεσθε διὰ ψυχροῦ ὑδατος, πλυνόμενοι καὶ τριβόμενοι συγχρόνως καὶ θέλετε αἰσθανθῆ γλιτεύειν εὐφροσύνην σὲ ὀλόληπο τὸ σῶμα. «Ἐὰν μένετε ἐπὶ μαργόν ὄρθιος, οἱ δὲ πόδες σας ἐπορθίσθησαν καὶ ἐναρκώθητε, κάπειν ποδοδιλούτρον θερμὸν μὲ ἄλας καὶ ἡ κόπωσις θὰ ἔξαλειψθῇ μέσωσις.

«Ἐὰν καταλαμβάνεσθε ἀπὸ ἀνυπόφορον καταρροήν, τόσον ώστε ν' ἀναπνέετε διὰ τοῦ στόματος καὶ νά διμιήτε μὲ τὴ μύτη, διλάνετε ὀλγάνια ἀλάτι ἐντὸς θερμοῦ ὑδατος καὶ εἰσπνέετε δυνατά. Εἰς δὲ λεπτὰ θά δύνασθε νά διμήτητε καὶ ν' ἀναπνέετε ἐλευθερῶς διπὼς δῆλος δῆλος κόσμος.

«Ἐὰν θέλετε νά διατηρήσετε ἐπὶ ἔτη ἔνα γυαλί τῆς λάμπας, βρέξτε αὐτὸν ἐντὸς ὑδατος πολὺν ἀλυμροῦ καὶ τοιουτορρόπως διατηρεῖται ἐπ' ἀρχιστον χωρὶς νά σπάζῃ.

Ο ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΤΗΣ

ΔΗΜΟΔΗ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΡΕΣΜΑΤΑ

ΣΑΤΥΡΑΙ

I

Ποιὸς θέλει ν' ἀρούσῃ ψέματα τρία σακκιά κι' ἀπέξω

Ποιὸς εἰδεί πόντικα μὲ κέρατα καὶ ψύλο μὲ μουστάκια

Ποιὸς εἰδεί ψελά στόργομιν σανίδες φροτωμένη;

Βαστάει στὸ φακόλι της σαρανταπέντε κότες;

Ποιὸς εἰδεί καὶ τὸ μάστικι καλάθια φροτωμένο;

— Ποῦ πάξ αὐτὸν βρέσαι, ποῦ πάξ μωρό ζωφέρη;

— Γιὰ τοὺς Κορφούς ἔτοι βρήσαι, τ' ἀμπέλια νά τρυγήσω καὶ μούπαν πως τὰ τρύγησαν καὶ πάγω ν' ἀποκόψω.

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ

II

Μάνα τι ἀντρα μεθδωσες

γειτόνοι, γειτόνοι

ψηλό σάν τὸ γεβίδι

γειτόνοι τι νά κάμω

στὸ μῆλο κι' τὸν ἑστείλα φοβάται τὰ μουλάρια, στὰ πρόβατα τὸν ἑστείλα φοβάται απ' τὰ λάγια στὰ γίδια κι' ἀπὸ τὸν ἑστείλα φοβάται τὰ κουδούνια στὸ στρώμα κι' διὰ τὸν ἑστείλα φοβάται απ' τὰ φλέκια την στάχτη πανακάπιας καὶ βρίσκει ἔνα βελονι στὸ δύμο του τὸ ἑβάτε καὶ στὸ χαλκᾶ τὸ πήγε κόψε καρφιά κι' πέταλα καὶ μ.α πλατειά τσεκούρα στη φέροντας κι' ἀνέρηζε να κοψῃ ἔνα κλωνάρι ή φτέρηζε να κοψῃ ἔνα κλωνάρι πάροιτος πάροιτος καὶ πάει ὁ νειός ποκάνω πήγαν η μυνῆς τάντερα κι' η σφήκες τὰ κεφάλι κι' ο Τσελεπής ὁ Μέριμγκας τοῦ πήρε τὸ κοφάρι.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ**ΣΟΦΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ**

«Ἐνας καλός καλόγηρος γνωρίζειν ἀριστα τὸ καθηκόν του, λαμβάνει ἀπὸ ὄλους καὶ δεν δίνει σε κανένα.

«Ἡ μοῖρα δίνει πολλές φορές καρδύδια σε ἀνθρώπους, πού τους ἔχουν πέσει τὰ δοντιά.

Κάνθης καλά στὶν θέση σου καὶ κανεὶς δὲν θὰ σὲ σηκωσῷ.

«Ἐὰν παίζεις μὲ τὸν τρελλὸν στὸ σπήτη σου, θά πατζί καὶ αὐτὸς μὲ σὶς στὸ δύμο.

Τὸ μελι είνε νά πράγμα καὶ η τιμὴ τοῦ μελίτους ἀλλο.

«Ἡ γλώσσα σκοτώνει περισσότερος ἀπὸ τὸ σπαθί.

Χίλια δάκρυα δέν πληρώνων ἔνα κρέος.

Τουρκικαὶ παροιμίαι

Ἐντυχέστερο σὲ κάμνεις η φιλία παρὰ δὲ γάμος.

·Υπόρερε διὰ νά μάθης καὶ ἐργάζεις διά νά ἔχης.

·Ο πόνος πηγαίνει μακρονά νά παντευτῆι· η θ' ἀπατήσῃ η θ' ἀπατήθῃ.

·Χαλόνι τὸ σκαλόνι ἀνεβαίνει κανεὶς ψηφλά.

·Μικρασιατική παροιμία

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΓΡΙΑΙ

·Ο ἀπαριτήσος σύντροφός σας πρέπει νά γίνει τὸ βιβλίον : «Τὰ Μυστικά τῆς Καλλονῆς», εἰς τὸ δόπιον περιλαμβάνονται δόργια διὰ νά ἀποκτήσετε καλλονή καὶ θέληγτα, νά μετασχηματίζετε τὸ πρόσωπον, καθώμα, κάρμην, δόντωνταις, βαρακλονας, χείρας, ονυχας καὶ πόδας διὰ νά ἔσαλεψετε ωτίδας, στίγματα κλπ., καὶ διὰ νά θεραπεύετε την τριχόπτωσην, ὑπερτρίχωσιν, υπερβολικὸν πάχος η ἀδηναμία καὶ πάπιαν ἐν γένει ἀλάτονα την έλευσιν τοῦ σώματος. Τὸ πολύτιμον αὐτὸ διὰ τὴν καλλονήν βιβλίον θὰ λάβετε ἐμβάζοντες δρ. 15 ἐντὸς συστημένης επιστολῆς. Γράψατε : Πρότυπον Ελεδοτικὸν Γραφειον «Πρόδος», Τμῆμα Α, Αθήνας.